

hvori hele Byens faste Gjenstande og Løssøre ere forsikrede, eller skal det Selskab, hvori Huset er assureret, alene betale Erstatningen? Det er, som sagt, nok muligt, at der kan træffes Bestemmelser, som ere bedre end dem, der staae i Loven, men saaledes i Almindelighed at sige, at de Selskaber, som ere interesserede i, at Slutningen foregaaer, skulle bære Byrden, forekommer mig rigtignok at være noget farligt og værre, end hvad der her foreligger. I ethvert Tilfælde ønsker jeg imidlertid, at Lovforslaget maa blive fremmet; vi ere dog vel endnu ikke saa nær ved Sessionens Slutning, at vi jo nok kunne have Haab om at see det blive til Lov. — Der er et mindre væsentligt Punkt i Lovforslaget, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det er et lille levende Ord, som staaer i 5te og 6te Linie, nemlig: „levende Hegn“. Der er mange Hegn, som koste Penge, foruden de levende Hegn, hvorved der naturligviis forståes plantede Hegn, og der kan desuden meget godt være Grøfter, Plankeværker, Rækværker, Gelandere, eller hvad man nu kalder det, ikke at tale om Riisgjærder, hvilke samtlige Ting det ogsaa koster Noget at sætte istand, uden at de dog kunne henføres til „levende Hegn“. Jeg troer derfor, at det er bedre kun at sætte „Hegn“. Jeg skulde, som sagt, meget ønske, at man lod Lovforslaget gaae videre, og jeg vil leve i det Haab, at man endnu i denne Samling vil kunne bringe Noget ud af det.

Solstein: Det forekommer mig, at det, førend vi faae dette lille Lovforslag ihjel, er værdt at dvæle lidt ved dets Historie. Det er, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, fremkommet ved en Anledning, som Rigsdagen selv har givet, og det har været behandlet vidtløftigt i Landstinget. De forskjellige Anker, vi have hørt her, have alle været reiste i Landstinget, men man er efter en nøie Drøftelse kommen til det Resultat, her foreligger, fordi man fandt, at alt Andet var mere uheldigt end det Foreliggende. Naar jeg skal udtale en bestemt Mening om dette Forslag, da kan jeg ikke nægte, at saafremt der skal gives et Lovforslag i denne Retning, forekommer det mig, at det her foreliggende i Grunden er det na-

turligste. Det er klart, at man ikke kan fjelne noe imellem, hvilke forskjellige Forsikringsanstalter der skulle bære den Skade, der fremkommer, eftersom der kan være saamange Forsikringselskaber i meget nær Omkreds, for hvilke Slutningsanstalterne have meget stor Interesse. Vi komme da igjen til det Spørgsmaal, om det er Bygnings- eller Løssøre-Assurancen, som skal bære Udgiften, kort sagt, til alle de Spørgsmaal, der vidtløftigt have været drøftede i Landstinget. Men skulle vi give en Erstatning, forekommer det mig, at de Bestemmelser, der her ere opstillede, ere de naturligeste; der ligger deri en Opfordring for Communen til at varetage Slutningen med den største Omhu, den er istand til at vise, og sørge for, at sliG Skade ikke naaer et større Maal end høist nødvendigt. Det er, saavidt mig bekendt, ikke muligt i nogen af vore Assurancer at forsikre det Slags Ting, her er Tale om. Hvorvidt det skulde være muligt at assurere grøn Sæd og levende Hegn i fremmede Assuranceselskaber, tør jeg ikke udtale nogen Mening om. Om Sagen kommer ud eller ikke, er i mine Tanker ikke noget stort Livsspørgsmaal, men jeg vilde dog ansee det for en Besynderlighed, om et Lovforslag, som er fremkommet ifølge Rigsdagens egen Foranledning, og som har været drøftet og har gennemgaaet adskillige Kampe i det andet Thing, uden Videre skulde nægtes yderligere Behandling, fordi man syntes, at det ikke var ganske tilfredsstillende.

Høgsbro: At dette Forslag er fremkommet efter en Forespørgsel, som har fundet Sted i dette Thing, er mig fuldkommen bekendt, og derfor var det ogsaa først, efterat den høitærede Minister havde erklæret, at han ligesaa gjerne saae, at vi strax i Aften forfattede Forslaget, som at vi foretoge Forandring deri, at jeg bestemt erklærede at ville stemme derimod, hvorimod jeg, hvis den høitærede Minister ikke havde sagt dette, men at han ikke havde Noget imod, at vi foretoge Forandringer, vilde have ønsket, at Sagen enten var bleven overgivet til et Udvalg, eller at der til 3die Behandling blev stillet Forslag i samme Retning som Mindretallets i Landstinget. Det